

รุ่งอรุณ ไสยโสภณ 2550: การจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความพร้อมในการเรียนรู้โดยการ  
ชี้นำตนเองและความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎี  
บัณฑิต (อาชีวศึกษา) สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา ประธานกรรมการที่  
ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยฤทธิ์ โพนิศุวรรณ, Ph.D. 228 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างความพร้อมในการเรียนรู้โดยการ  
ชี้นำตนเอง และความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็น  
คณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการ ของศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ  
ศรีรัตนะ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 21 คน สำหรับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ กิจกรรมเก็บ  
กิจกรรม แบบวัดความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง และแบบทดสอบวัดความรู้ความ  
เข้าใจในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน  
มาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรม ๑ ประกอบด้วยเก้ากิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมที่ 1 “รู้เขา รู้เรา”  
กิจกรรมที่ 2 “ความคาดหวังและข้อตกลงร่วมกัน” กิจกรรมที่ 3 “คุณค่าแห่งตน” กิจกรรมที่ 4  
“มองโลกอย่างสร้างสรรค์” กิจกรรมที่ 5 “แนวคิดสู่การปฏิบัติ: การเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง”  
กิจกรรมที่ 6 “เข้าใจตนเองและรู้จักชุมชนสู่การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา” กิจกรรมที่ 7  
“มุมมองการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา” กิจกรรมที่ 8 “กระบวนการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา”  
กิจกรรมที่ 9 “บทสะท้อนจากการเรียนรู้สู่การปฏิบัติ” และเมื่อทดลองใช้ทั้งเก้ากิจกรรมในลักษณะ  
ของการประชุมสัมมนาปฏิบัติการ เป็นเวลา 3 วัน พบว่า โดยภาพรวม คณะกรรมการบริหาร  
หลักสูตรและงานวิชาการ มีระดับความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเองอยู่ในระดับสูง  
( $\mu=4.45$ ) เมื่อแยกเป็นองค์ประกอบ พบว่า ระดับความพร้อมในการเรียนรู้โดยการชี้นำตนเอง  
เฉลี่ยสูงสุดคือ รักการเรียนรู้ รองลงมาคือ ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง และการมอง  
อนาคตในแง่ดี และเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความคิดสร้างสรรค์ ส่วนความรู้ความเข้าใจในการพัฒนา  
หลักสูตรสถานศึกษานั้น พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ความเข้าใจ ๑ จากเดิม 13.19 คะแนน  
เพิ่มเป็น 16.86 คะแนน

Rungaroon Saiyasophon 2007: Activities Enhancing Self-directed Learning Readiness and the Ability to Develop School-Based Curriculum. Doctor of Philosophy (Vocational Education), Major Field: Vocational Education, Department of Vocational Education. Thesis Advisor: Assistant Professor Chairit Photisuvan, Ph.D. 228 pages.

The purpose of this study was to enhance the self-directed learning readiness (SDLR.) and the ability to develop school-based curriculum. The target population consisted of 21 Sriratana non-formal education service district center curriculum administration and academic work committee. The instruments were 1) a series of nine learning activities 2) the self-directed learning readiness scale (SDLRS.), Guglielmino (1977) and 3) knowledge test on school-based curriculum development. The statistical analysis were mean, standard deviation and percentage.

The results were 1) nine activities based on self-directed learning concept and school-based curriculum concept were Activity 1 “Knowing me-knowing you” Activity 2 “Expectation and agreement” Activity 3 “Self value” Activity 4 “Creative vision of the world” Activity 5 “Concept into practice: self-directed learning ” Activity 6 “Self understanding-knowing community into School-based curriculum development” Activity 7 “Perspectives toward school-based curriculum development” Activity 8 “School-based curriculum development process” and Activity 9 “The reflection on learning into practice” and 2) after the nine activities implementation in three-day at the Sriratana non-formal education service district center, the level of self-directed learning readiness (SDLR) was high ( $\mu=4.45$ ). By the component of SDLR, the highest average score was love of learning, the second highest SDLR average score were informed acceptance of responsibility for one’s own learning and future orientation and the lowest SDLR average score was the creativity. Besides, the average score of the post-knowledge test becoming higher than the pre-knowledge test ( $\mu=13.19$ ,  $\mu= 16.86$  accordingly).

---

Student’s signature

---

Thesis Advisor’s signature

